

20 kwietnia 1928 r.

URZĄD PATENTOWY

F 24 f 13/18

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIŚ PATENTOWY

Nr 7264.

Kl. 36 d 1.

Stanisław Bądryński
(Poznań, Polska)
i Władysław Szczepański
(Warszawa, Polska).

Sposób przewietrzania pomieszczeń zamkniętych.

Zgłoszono 11 października 1926 r.

Udzielono 28 marca 1927 r.

Wynalazek niniejszy dotyczy sposobu przewietrzania pomieszczeń zamkniętych, który polega na wykorzystaniu ciepła, zawartego w powietrzu zużytem, do podgrzewania dopływającego powietrza świeżego. Stosownie do wynalazku niniejszego osiąga się to przez połączenie zawartej między ramami letnimi i zimowymi okien, drzwi i t. d. warstwy powietrznej, u dołu z zimną przestrzenią zewnętrzną i u góry z ogrzaną przestrzenią pomieszczenia zamkniętego.

Rysunek uwidocznia przeprowadzenie sposobu powyższego w praktyce, przyczem fig. 1 przedstawia otwór okienny w przekroju, fig. 2—w widoku z przodu.

Na rysunku liczba 1 oznacza ramę zewnętrzną letnią, liczba zaś 2 ramę zewnętrzną zimową.

Ramę zewnętrzną 1 zaopatruje się u dołu w szereg otworów 3, skierowanych skośnie, ramę zaś wewnętrzną 2 — w szereg skośnych otworów 4, umieszczonych u góry. Ponadto, w celu skierowania ku górze wpływającego zdołu powietrza świeżego, korzystnie jest ustawić prostopadle do osi otworów 3 przegrodę szklaną lub płócienną 6. W celu miarkowania intensywności przewietrzania otworki 4 przykrywa się częściowo lub całkowicie zasuwką 5, uruchomianą w jakikolwiek bądź właściwy sposób.

Urządzenie opisane powyżej umożliwia dopływ powietrza świeżego o temperaturze nieco niższej od powietrza wewnętrznego, gdyż powietrze to, przepływając zdołu do góry, ogrzewa się ciepłem przedostającym

się z ogrzanego pomieszczenia nazewnątrz.

Rozumie się, że zamiast warstwy powietrznej, zawartej między ramami okiennymi, można w tym celu wykorzystać jakąkolwiek bądź inną warstwę powietrzną, np. zawartą między drzwiami podwójnymi, lub też warstwę znajdującą się wewnątrz ściany pomieszczenia zamkniętego.

Zastrzeżenie patentowe.

Sposób przewietrzania pomieszczeń zamkniętych, znamienny tem, że warstwę po-

wietrzną, zawartą np. między ramami okien lub drzwi letnich i zimowych, lub też warstwę znajdującą się wewnątrz ściany pomieszczenia zamkniętego łączy się najkorzystniej otworkami skośnymi (3, 4), u góry z ogrzaną przestrzenią wewnętrzną pomieszczenia zamkniętego, u dołu zaś z powietrzem zewnętrznym.

Stanisław Bądryński.

Władysław Szczepański.

Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

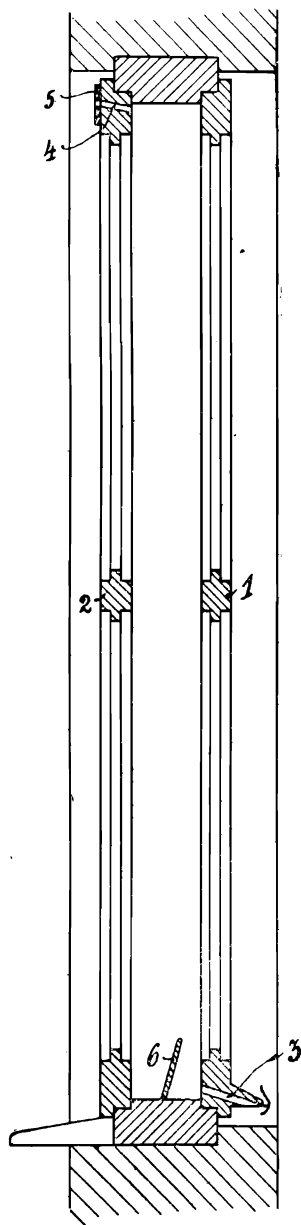

Fig. 2.

